

товари. — И ето че у таквизи съдружници,
се знае, че работата не варви и не може тръг-
на, както и колата въ баснята, въ които сж бѣхж
прѣгнали Лебедъ, Ракъ и Щука. Но при това,
ко е било съдружничеството зо търговия, случва
и тъй, че ще се простимъ съ сермийката си;
ко си пакъ далъ и най дирнята парица, то то-
ва току нарамай торбата и варви по просия.

Е.

Пѣтель и Маргаръ.

Пѣтельтъ ровилъ на буклука,
Да клѣвне търсилъ той зрънце,
Кога за негова неслука
Излѣзва маргаръ на лице,
Пѣтель глава си ту кивни,
Кое клѣвни го, надникни,
И рови той и си приказва:
„Ухъ, пусто да ми опустѣй!
„Иди сега се ти не смѣй!
„Защо л' отъ хората прикжтно тъй се спазва
„И скжпо толкозъ туй цѣни!?
„Глупежъ! за зърно ичумикъ,
„Да ми е салъ тукъ на ачикъ,
„Сега го бихъ мѣнилъ:
Макаръ че й просто то на глѣдъ,
„Ала е спорно, дава кефъ“.

Отсжждатъ тъй невѣждитѣ простаци,
Кат' въ нѣщо разумъ не отбиратъ,
Чуперятъ вѣжди и мустаци.
Тя й праздна,“ казватъ, и се гигилатъ.